

и му вдъхвах неустрашимо спокойствие предъ сжипцитъ и непоколебима твърдостъ предъ страшилата му участъ. Но съзнаніето на невинността му го обезсърчаше, когато отдалеченъ отъ пыливигъ погледи отъ конто черпаше мѣжеството си, намѣри са осамотенъ въ тъмницата.

Между туй важността на тъмницата проникваше ледяна въ жилахъ на Главка, който бѣ навикалъ едно време на сѣкакъвъ видъ спокойствие и който никога не бѣ испыталъ суровината на живота, нито познаваше що е скръбъ . . . Увы! птиче бѣше ты едно време гордо и прекрасно! защо остави хубавия си и отечественъ Климатъ? защо са прости съ масличныхъ си лѣсове, съ армоніята на рѣкытъ си? какъ ли та очарува та растъри величественыхъ си крылъ и прехеркыхъ къмъ страны негостепріемны и дивы като ты озари съ роскошныхъ си цвѣтове, като усладяше невѣжеството имъ чрезъ благозвучного си чуруликаше? заради туй ты са олуви. улы! и грубо са отведе въ вертепъ тъмный, *о користъ превѣзждѣльница, користъ горда и недостойна за варваренія и неюстепріемны този народъ!* (а) Увы! радостныхъ ти словословія мѣкнахъ за сѣкоги! Злочестыйгъ гъркъ! единичкото му престѣпление състоеше въ безмѣрността на благородния му и живостенъ характеръ. Колко негодны бѣхъ първѣтъ му навицы за да го приготвишъ за настоящихъ мѣненія! Всклицаніята на простолюдіето, което му са възхищаваше когато минуваше на колесница изъясненъ и гордъ ечахъ сега въ ушытъ му страшни и мѣчителны. Добро и лица на пріятелитъ, другаритъ му въ весельи, са предста яхъ сѣга студены на фантазията му, и не са намѣрваше нито единъ за да утѣши бѣдствието на чужденеца, който бѣ икога предметъ на удивленіето и на ласкателството на сѣкого челоуѣка! А пакъ врата на тѣсныя му затверъ не щѣхъ да са отворишъ освѣтъ веднажъ, когато насилствената и безчстна смъртъ шие да го посрѣтне въ цирка. А ю а? . . . той не знаеше нищо за нея, нито пріе икоже съжелително отъ нея извѣстіе. Да ли го остави и тя? да ли го мысли и тя повиненъ? и въ какъо престѣпление? въ убійство на брата ѣ!

Туй като помысляше той скръцаше съ зѣбы, и тежко стѣня-

(а) O troppo cara, o troppo ecelsa preda

Per si b-vb-ra gente e si vill-na!

Забѣлжва нѣ иняскійгъ преводитель че на тѣзи Аріостовы стихове идеята изразява възклицаніето на романиста.